

PROFESIJU DIENAS

No 13. februāra līdz 13. martam AS *Grindeks* organizēs *Profesiju dienas skolēniem*, piedāvājot 9.–12. klašu skolēniem apmeklēt farmācijas uzņēmumu. **Projekta dalībniekiem būs iespēja pavadīt vienu dienu zaļu ražošanas uzņēmumā un iepazīt vienu, sev tuvāko ar ķīmiju un farmāciju saistīto profesiju:** ķīmijas tehniķis analītiķis, ķīmiķis analītiķis, mikrobiologs, vecākais ražošanas farmaceits, reģistrācijas dokumentācijas izstrādes speciālists, reaktora operators, farmācijas tehnologs, farmaceitiskās produkcijas ražošanas operators. Lai pieteiktos, skolēniem līdz 21. janvārim jāsūta pieteikums un motivācijas vēstule uz *profesiju.dienas@grindeks.lv*.

DIPLOMĀTIJAS STUDIJAS

Rīgas Stradiņa universitāte uzsākusi pieteikumu pieņemšanu Jauno politologu un diplomātu akadēmijā, kas norisināsies no 9. februāra līdz 6. aprīlim. **Sagatavošanas kursi noderēs ikvienam, kas meklē iespēju padziļināt erudīciju starptautisko attiecību un politoloģijas jautājumos. Taču īpaši vērtīgi tie būs vidusskolēniem, kas plāno studēt RSU bakalaura studiju programmās *Politika un politiskā komunikācija*, kā arī *Starptautiskās attiecības – Eiropas studijas*. Absolvējot kursus, šie jaunieši iegūs garantētu studiju vietu, savukārt dalībnieks ar labāko vērtējumu noslēguma darbā varēs pirmo semestri studēt bez maksas.**

NEFORMĀLĀS IZGLĪTĪBAS BALVA

Izglītības un zinātnes ministrijas Pieaugušo neformālās izglītības balvu *Saules laiva* šogad saņēma Dobeles Pieaugušo izglītības un uzņēmējdarbības atbalsta centrs. Balva ir ceļojoša, un to ik gadu saņem Latvijas labākais neformālās pieaugušo izglītības īstenotājs. Balvas saņemšanai centru izvirzījusi Dobeles novada pašvaldība. Pieteikumā bija izcelta centra ilggadējās vadītājas Brigītas Tivčas spēja nodrošināt nemainīgi kvalitatīvu mācību procesu. **Pēdējo trīs gadu laikā centrā mācījušies vairāk nekā 3660 cilvēku, turklāt 96% no mācības uzsākušajiem tās arī pabeiguši.** Centrs sniedz neformālās izglītības iespējas Zemgales reģiona iedzīvotājiem.

Līga NESTERE-NIKANDROVA

Tuva skandināvu darba kultūra

Līga NESTERE-NIKANDROVA

Uzņēmuma personālatlases speciālisti mēdz teikt, ka no jauniešiem, kas vēl nevar lepoties ar bagātīgu profesionālo pieredzi, cer sagaidīt vēlmi strādāt, mācīties, degsmi, iniciatīvu. Šāds komplekts spējot ieinteresēt darba devējus. Minētie trumpji noteikti piemīt Artūram Gorenko – viņš savu darba devēju – *Bonava Latvija* – noskatīja brīdī, kad pie tā viņa ģimene izvēlējās jaunu mājvietu.

Artūrs izteica vēlmi uzņēmumā iziet praksi. Bet pēc prakses sekoja darba piedāvājums, un šobrīd Artūrs izaudzis līdz būvniecības informācijas modelēšanas sistēmas pārraudzīšanai un būvniecības sistēmas menedžerim. Tas sasniegts, vēl esot 4. kursa studentam.

Vēl students

Artūrs jau ceturto gadu ir piederīgs studentu kuplajam pulkam – viņš Rīgas Tehniskajā universitātē studē būvniecību. Viņš stāsta, ka vēl vidusskolas posmā svārstījies starp divām izvēlēm – būvniecību un informācijas tehnoloģijām, taču izlēmis par labu pirmajai, jo šī joma Artūram šķitusi dinamiskāka. Viņš atceras, ka pirmais mācību gads nebija vienkāršs, tas savā ziņā bija arī pārdomu laiks, vai izdarīta pareizā izvēle. «Pirmajā gadā bija ļoti daudz teorijas, bet gribējās vairāk izziņāt nozares praktisko pusi. Praktiskais atzars bija nedaudz vēlāk, un tad arī studiju virziens mani patiesi aizrāva. Es ieraudzīju, cik patiesībā būvniecības joma ir plaša un cik daudz attīstības iespējas tā piedāvā. Es neesmu «piesiets» kādai konkrētai profesijai, bet varu augt dažādos virzienos.»

Jauniešiem, kas vēl tikai raugās būvniecības studiju virzienā, Artūrs iesaka skolā lielu vērību pievērst matemātikai, fizikai un angļu valodai. «Bet pats galvenais – saņemt un pieņemt, ka augstskolā būs jāmācās, būs jāiespringst, lai visu paspētu. Atziņos – arī es vidusskolā varbūt 100% neveltīju sevi mācībām, bet augstskolā sapratu, ka citādi nevar.»

Šobrīd studijas nonākušas finiša taisnē – jāuzraksta un jāaizstāv bakalaura darbs. Ar maģistra grādu iegūšanu Artūrs nesteigsies. «Uzskatu, ka maģistrantūrā ir vērts studēt tad, kad cilvēkam ir skaidrs, kādu konkrētu tēmu viņš grib padziļinātāk izpētīt vai arī darbā iztrūkst kādu specifisku zināšanu.»

Strādā no 11 gadu vecuma

Lai arī prakse oficiāli bija paredzēta 4. kursā, Artūrs nolēma šādu soli spert krietni agrāk un tagad secina, ka tā bija pareiza rīcība. «Studijām tad ir pavisam cita vērtība, jo ir iespēja salīdzināt, kā sader kopā augstskolā dzirdētais ar darbā pieredzēto. Klausoties tikai teoriju un īsti nezinot, kur un kā to pielietot, zināšanas ir jāiekaļ, bet, kad ir gūta praktiskā pieredze, aina zīmējas daudz skaidrāka. Līdz ar to motivācija studēt ir daudz augstāka,» secina Artūrs. Par viņa prakses vietu kļuva nekustamo īpašumu attīstītājs mūsu valstī *Bonava Latvija*. Uzņēmumam Artūrs ir pirmais praktikants – viņš pats atnāca un izteica vēlmi uzņēmumā iziet praksi. «Kopā ar vecākiem meklējām sev dzīvokli un nonācām līdz *Bonavi*. Apmeklējot klātienē biroju, man šeit uzreiz iepatīkās – sajūtu skandināvu pieskaņu [mātesuzņēmums atrodas Zviedrijā]. Tā kā jau kopš 11 gadu vecuma katru vasaru vienu mēnesi pavadīju Zviedrijā, strādājot koku stādu audzētavā, biju iepazī-

nis skandināvu darba kultūru, pieeju, domāšanu. Biju tik gandarīts, ka to pašu sajūtu arī Latvijā. Gribēju šeit iziet praksi – biju gatavs strādāt jebkuru darbu, lai tik man atļauj šeit būt,» atceras Artūrs.

Starp citu, Artūrs tagad ļoti novērtē vecāku lēmumu viņu tik samērā agri iesaistīt darba tirgū. «Viņi gribēja, lai es izprotu, ko nozīmē darbs pats par sevi, ko nozīmē fiziski smags roku darbs, kas ir jāveic saulē, lietū, principā, jebkādos laika apstākļos. Es guvu pārlicību, ka nākotnē es šādu darbu nevēlos veikt, tāpēc ir jāmācās, vēlāk – jāstudē, lai savu ceļu varētu virzīt sev vēlamākā virzienā,» akcentē Artūrs. Nākusi arī izpratne – ja kaut ko gribi, ir kaut kas jā dara, lai to iegūtu, jeb viss ir paša rokās. «Manā gadījumā tā bija vēlme iegādāties piemēram, datoru, mopēdu. Un es pats šim mērķim pelnīju naudu, vecāki nedaudz palīdzēja, ja pietrūka,» stāsta Artūrs.

Starts būvlaukumā

Bonava Latvija bija atvērta Artūra idejai. Tika norunāts, ka jauniešiem pamēģinās pastrādāt mē-

nesi, un tad jau redzēs, kā sadarbība tālāk attīstīsies. Abas puses bija apmierinātas, un mēnesis ir pāraudzis jau trīs gadus. Sākumā Artūrs bija būvdarbu vadītāja palīgs un, principā, viņa darba diena noritēja būvlaukumā – darbs ar apkakšuzņēmējiem, dokumentācija, pārbaudes. «Pirmā darba pieredze man bija tieši tajā dzīvokļu projektā, kurā mani vecāki bija nopirkuši dzīvokli. Šajā amatā no pašiem pamatiem iepazīnu būvniecību, kā lietas notiek reālā darba vidē. Esmu pārlicināts – lai būvniecības jomā varētu attīstīties, ir ļoti labi jāiepazīst pašī, tā teikt, pamati – ir jābūt būvlaukumā, jāsaņūm betona aromāts, jāredz, kā notiek montāžas darbi, un tamlīdzīgi. Tāpat ir svarīgi – prasīt, jautāt, ja ir kas neskaidrs.»

Karjeras soli

Kad tika pabeigts minētais objekts, Artūrs sāka strādāt birojā par «vispārējo palīgu», jo tobrīd nebija aktīvs neviens cits projekts. «Palīdzēju lielākoties ražošanas nodaļai, bet laiku pa laikam iesaistījos arī pārdošanas un pro-

jektēšanas komandu darbos. Izziņāju, kā notiek komunikācija starp biroju un būvlaukumu. Kad uzzināju, ka uzņēmums grasās ieviest Būvniecības informācijas modelēšanu (BIM), izrādīju papildu interesi un sāku ietursos. Šī mana papildu iniciatīva palīdzēja man nokļūt pozīcijā, kurā šobrīd esmu.» Viņam ir divi darbības virzieni – viņš ir būvniecības sistēmas menedžeris (raugās, lai mezglī, piemēram, savienojumi starp sienām un pamatiem, būtu vienādi katrā projektā, kā arī meklē jaunus projektēšanas risinājumus, lai uzņēmums savā darbā kļūtu vēl efektīvāks), kā arī Artūrs ir būvniecības informācijas modelēšanas sistēmas pārraudzīšanas (jāpieskata, lai par katru detaļu, piemēram, sienām, grīdām u.tml., būtu ievadīta detalizēta un precīza informācija – parametri, cena, kas ir piegādātājs. Rezultātā ir vieglāk aprēķināt, piemēram, visas ēkas izmaksas. Īsāk sakot – ir jāpārvalda informācija.) «Esot šajā amatā, es esmu arī atgriezies pie savas otras vidusskolas izvēles – informācijas tehnoloģijām. Esmu pārlicināts, ka saikne starp datoriem un būvniecību kļūs arvien ciešāka.»

Patlaban 90% Artūra darba dienas paiet birojā, 10% – būvlaukumā. Artūrs secina, ka biroja vide viņam ir tuvāka. Taču arī būvlaukumā viņš jūtas kā savējais, jo pats no šīs vides ir nācis.

Ilūziju vairs nav

Viņš būvniecības jomā ir ieguvis pieredzi arī ārpus Latvijas. «Viena no manām vēlmēm, par kuru domāju, strādājot būvlaukumā, – apskatīties, kā darbi norit Zviedrijā. Man kā daudziem citiem šķita, ka tā ir tāda kā sapņu zeme, kur būvniecība notiek kaut kā citādi, «pareizākā veidā». Par šo ideju uzrunāju savu darba devēju, ieguvu atbalstu no Latvijas un ārvalstu kolēģiem un devos uz Zviedriju. Divus mēnešus strādāju būvlaukumā. Viegli nebija. Tur veicu dažādus darbus un guvu ļoti svarīgu pieredzi, bet pats galvenais, ko sapratu, ka būvniecība tur ir tāda pati kā Latvijā. Jā, varbūt mēs neesam vienā līmenī ar Zviedriju, bet ļoti tuvu tam, mums ir vēl, kur tiekties. Un tas nozīmē, ka arī mums kā speciālistiem ir, kur augt. Tas ir motivējoši.»

Viņš aicina arī citus jauniešus iepazīt un izvēlēties būvniecības jomu kā savu darba mūža platformu, jo, kā norāda Artūrs, nozare ir ļoti plaša, kas paver ļoti daudz durvis, speciālisti nevar sūkstīties par darba trūkumu, arī atalgojums ir konkurētspējīgs. ■